

Sygn. akt II Cz 102/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

Z. P., J. P.

przeciwko

(...) Sp. z o.o. w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów na postanowienie w punkcie 2 (drugim) i 3 (trzecim) wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 15 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI C 52/13

postanawia:

1/ oddalić zażalenie;

2 / zasądzić od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 102/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punktach 2 i 3 wyroku z dnia 15 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Tucholi zasądził od powodów Z. P. i J. P. solidarnie na rzecz pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 3.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świeciu kwotę 793,66 zł tytułem nieopłaconych kosztów sądowych (sygn. VI C 52/13).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że podstawą orzeczenia o kosztach procesu był art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 1.200 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty sądowe w wysokości 2.000 zł poniesione przez pozwaną w związku z uiszczoną zaliczką na wynagrodzenie biegłego.

Jednocześnie Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku powodów o zastosowanie art. 102 k.p.c. z uwagi na fakt, iż w niniejszej sprawie powodowie byli reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, który już na

początkowym etapie postępowania i po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony przeciwnej winien był wysnuć stosowne wnioski co do oceny zasadności zgłaszanych żądań.

O kosztach sądowych przekraczających uiszczoną zaliczkę na poczet opinii biegłego Sąd orzekł w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 i n. k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożyli powodowie i domagali się jego zmiany poprzez nieobciążanie ich powyższymi kosztami oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Ewentualnie wnosili o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania w sprawie.

Powodowie zarzucili Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., poprzez pominięcie w ocenie – przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania w sprawie - postawy pozwanej na etapie przedprocesowym, która była sprzeczna z zasadami współzycia społecznego oraz naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez niezasadne uznanie, że w okolicznościach tej sprawy nie zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający nieobciążanie powodów obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów tego procesu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana domagała się jego oddalenia oraz zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Jej zdaniem brak było podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w sprawie po myśli art.102 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie powodów nie znajduje uzasadnienia. W procesie zasadą jest, że koszty zwraca przeciwnikowi ten, kto sprawę przegrał (jak stanowi art.98 § 1 kpc). Sąd ma możliwość odstąpienia od zastosowania tej zasady przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania w sprawie, ale jedynie wyjątkowo. Tak należy postrzegać unormowanie zawarte w art.102 kpc, który stanowi, że: w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Utrwalonym poglądem jest, a zatem niewymagającym czynienia szerszego wywodu, że możliwość zastosowania art. 102 k.p.c. powinna być oceniana w kontekście całokształtu okoliczności sprawy, które mogą uzasadniać odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych, należy zaliczyć zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz procesu (dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony), które należy ocenić z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze stwierdzić należy, że w tej sprawie taka sytuacja nie zachodziła. Wbrew zarzutom skarżących Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że stanowisko strony pozwanej, iż nie akceptuje roszczeń powodów, było znane powodom jeszcze przed wniesieniem sprawy (pozwu) do Sądu. Dodać należy, że choćby z pisma strony pozwanej skierowanego do pełnomocnika powodów z dnia 27.11.2011r., które załączono do pozwu (k.13). Powodowie winni byli zatem ocenić ryzyko związane z inicjowaniem sprawy sądowej i koniecznością poniesienia ewentualnych kosztów z tym związanych. W razie wątpliwości mogli zwrócić się do pozwanej o udzielenie szerszych wyjaśnień i - jak wskazała pozwana w odpowiedzi na zażalenie - o przedłożenie dokumentów na potwierdzenie posiadania przez pozwaną nieruchomości (poprzez postawienie i korzystanie z urządzeń przesyłowych) w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, czego nie uczynili. Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem powodów, że możliwość wyjaśnienia racji stron dawało dopiero wytoczenie powództwa w sprawie. Te okoliczności w powiązaniu z brakiem szczegółowego wyjaśnienia sytuacji majątkowej i rodzinnej powodów, czego nie uczynili ani przed Sądem Rejonowym, ani w zażaleniu, nie dawały żadnych podstaw do zwolnienia powodów od zwrotu kosztów poniesionych przez pozwaną, która sprawę wygrała. Można nawet domniemywać, że skoro powodowie ponieśli opłaty sądowe związane z wniesieniem pozwu i korzystali z pomocy zawodowego pełnomocnika z wyboru, to ich sytuacja majątkowa nie jest tego rodzaju, że uiszczenie kosztów postępowania zagraża w utrzymaniu koniecznym ich i ich rodziny. Innymi słowy, w okolicznościach tej sprawy, nie można było powiedzieć, że zasady słuszności przemawiały za zwolnieniem powodów od obowiązku zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez pozwaną (po myśli art.102

kpc). Wysokość kosztów postępowania określona w zaskarżonym postanowieniu nie była kwestionowana przez skarżących i była prawidłowa.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy oddalił zażalenie powodów, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 kpc). Zasądził też od powodów solidarnie na rzecz pozwanej zwrot kosztów postępowania zażaleniowego (na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc oraz art.108§1 i art.13 § 2 kpc). Wysokość tych kosztów wyznaczyło wynagrodzenie pełnomocnika, z pomocy którego pozwana korzystała w postępowaniu zażaleniowym, ustalone zgodnie z § 12 ust.2 pkt 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(Dz.U z 2013r. poz. 490).